

sest ma ollen selle wõera herraga fihla wäd-
nud, selle peäle, et sa ial ei walleta. Siin
fingin sulle 50 rubla, olle ja jä nenda truisk
ja ustawaks, kui sa tännine olled olnud."

Wõeras härra panni sedda truust wägga im-
mek, maksis need 500 rubla hea melega ja
olli wägga rõmus, ei temma niisuggust meest
olli näinud, kes ial kõmwerust ja wallet ei
sallinud.

Tallomees läis kohto ja kobbus küsis, mis
ta piddi tahtma. — „Ma tahtsin omma sullase
peäle kaebada." — „So, so", kostis kobbus;
„agga", ütles kobbus, „pühhas kirjas seisab
ommeti luggeda: „Issand, ärra minne mitte
kohto omma sullasega!"

„Jah! se on tõsi", kostis mees, wõttis
mütsi, jättis Jummalaga ja läis kojo.

Mees peksis ühte poiskest igga pääw ulitsa
peäl, kui ta möda linna käis. Üks halle süd-
damega mees tulli temma wasto ja küsis:
„Kule sõbber, mikspärrast peksad sa omma poega
igga päwa nenda armutumal wiisil?" — „Se
ei olle minno poeg, waid üks suggulane, kes
omma lusti pärrast mind wahhel kuulma tulles."